

Slørugle *Tyto alba*

Af Klaus Dichmann

I 2003 talte bestanden 214 kendte par, hvilket er 30% mere end året før (fig. 8); den reelle bestandsstørrelse kan anslås til 225-250 par. I 1990 havde man kun kendskab til ca. 25 par i hele landet, de fleste i Syd- og Sønderjylland. Den markante stigning gør det nu til en realistisk tanke, at niveauet fra 1960'erne på ca. 300 par kan nås eller endda overgås inden for få år.

Danmark ligger på nordgrænsen for Sløruglens udbredelse, og arten er således følsom over for klimatiske svingninger, hvor især isvintre kan gøre store indhug i bestanden. De milde vintre gennem den sidste snes år har således begunstiget Sløruglen. En anden faktor er de kræfter, et stort antal frivillige har lagt i *Projekt Slørugle* siden slutningen af 1990'erne, hvor gennem oplysningsarbejde og opsætning af mårsikre ynglekasser på egnede lokaliteter har sikret bedre ynglebetingelser for Sløruglen.

Fremgangen har især været tydelig i det sydlige Jylland, dvs. Sønderjylland, Ribe og Ringkøbing amter (fig. 9); der er kun få par i resten af landet, og på Sjælland kendes ikke et eneste. Bestanden i Slesvig-Holsten har i de senere år svinget mellem 500 og 1000 ynglepar, afhængigt af gnaverbestanden.

Sløruglen yngler i Danmark udelukkende i bygninger: på kirkeloftet, i kirketårne, i store lader og på hølofter. Mange lader og kirketårne er i dag lukkede, så Sløruglen ikke længere har adgang til dem. Samtidig er levedmulighederne for Sløruglen også på andre måder forringet gennem dræning og opdyrkning af vådområder, enge og overdrev. Denne reduktion af småbiotoper har resulteret i færre markmus og spidsmus, der tilsammen udgør hovedparten af Sløruglens føde. Et stort antal gylp indsamlet af artskoordinatoren i forskellige egne af Sønderjylland har vist, at 98,3% af Sløruglens byttedyr er mus og spidsmus (Naturhistorisk Museum in litt.). Iflg. En britisk undersøgelse baseret på 717 dødfundne Slørugler er der sket en stigning i

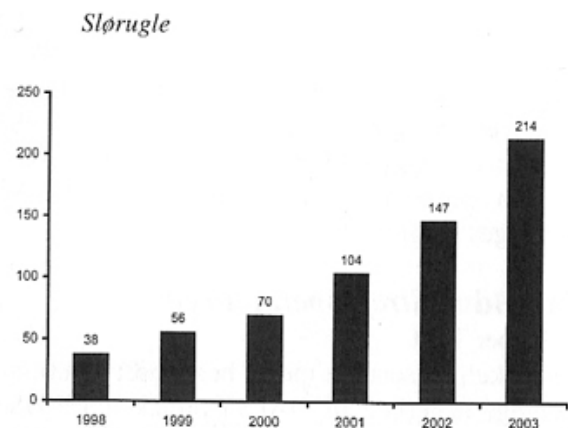

Fig. 8. Antal kendte ynglepar af Slørugle 1998-2003. Known breeding pairs of Barn Owl, 1998-2003.

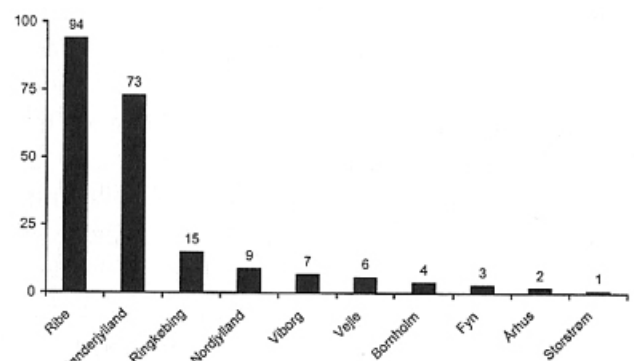

Fig. 9. Antal kendte ynglepar af Slørugle 2003 fordelt på amter. Known breeding pairs of Barn Owl in the Danish counties in 2003.

andelen af ugler med rodenticider i leveren, fra 5% i 1983-84 til 36% i 1995-96 (Newton i Tickell 1999). Det er dog ukendt, om rodenticider på nogen måde påvirker den danske bestand, der jo er i markant fremgang.

Sløruglen kan hjælpes på en forholdsvis simpel måde, bl.a. ved at give den adgang til laden gennem et indflyvningshul i gavlmuren eller via et manglende vindue. Derved får Sløruglen mulighed for at yngle i bygningen og for at fange mus her, når jorden udenfor er dækket af sne. Mange Slørugle-værter har oplevet, at antallet af mus i laden mindskedes markant, når Sløruglen flytter ind. Sløruglen yngler villigt i opsatte ynglekasser, som placeres højt oppe i et mørkt og fredeligt hjørne. I 2003 ynglede således 80% af de danske sløruglepar i kasser.

Sløruglen kan kun registreres ved målrettet eftersøgning, da den lever en skjult og tilbagetrukket tilværelse på gårde og i kirker og kun i ly af mørket flyver ud og fouragerer på marker og engdrag. Alligevel kan arten herhjemme betegnes som veldækket, da mange frivillige i de etablerede uglegrupper landet over har eftersøgt den på dens foretrukne levesteder og her bl.a. ledt efter tegn på dens tilstedeværelse i form af gylp, fjer og andre efterladenskaber. Mange interessante henvendelser på baggrund af en landsdækkende informationskampagne om arten siden 1997, baseret på en hjemmeside og på foldere og medieomtale i bl.a. tv, har sammen med årlig kontrol af et betydeligt antal af de skønsmæssigt 800-900 ynglekasser, som er sat op spredt omkring i landet, giver et realistisk billede af den faktiske ynglebestand herhjemme.